B Ó G K R Ó L M I Ł O Ś Ć H O N O R O J C Z Y Z N A

W I A R A O J C Z Y Z N A T R A D Y C J A S Z L A C H E T N O Ś Ć W O L N O Ś Ć

„Victoria in Jesu Christo"

„Qui Leszczynsciorum genus ignorat Poloniam ignorat. Triumphalis familia, ex qua tot Duces tot Senatus decora, tot Antistites & Archiepiscopos numerare licet."

Uniwersał I Wici

na IX Radę Senatu Królestwa Polskiego-Lehii

Drugie Wici na IX NADZW. RADĘ SENATU – 11 czerwca A.D.2022 – Cedynia, na Ziemi Pomorza Szczecińskiego

W imię Pana Naszego Jezusa Chrystusa. W imię Boga Ojca w Trójcy Jedynego. Amen.

My, Leh XI Wojciech Edward I z Dynastii Leszczyńskich, z Bożej łaski Pan całej Polski-Lehii, Król elekt Polski-Lehii Najjaśniejszej Rzeczypospolitej Polaków, Lachów, Lechów, Le[c]hitów, Sarmatów, Wenedów, Wandalów; Wielki Książę Litewski, Ruski, Kaszubski, Pruski, Mazowiecki, Żmudzki, Kijowski, Wołyński, Podolski, Inflancki, Smoleński, Siewierski, Czernichowski, Śląski, Łużycki, Wenedyjski, Wielecki, Miśnieński, Milicki, Lutycki, Wielecki, Obotrycki; Książę Lotaryngii i Barrois, Książę Bari i Rossano; Pan i Dziedzic Lehii, Rusi, Ziemi Sambijskiej (Królewieckiej), Połabia, etc., etc., Protektor: Słowiańszczyzny (szczególnie Moraw), Królestwa Francji, Księstwa Lotaryngii i Bar, Księstwa Bari i Rosano, Księstwa Toskanii, Księstwa Nowogrodzkiego, Wyspy Gotlandia, Królestwa Nowa Francja – Indiana (część USA - Wielka Luizjana oraz część Kanady - Quebec), Królestwa Merina (Madagaskaru) oraz Królestwa Jerozolimskiego, wszem wobec i każdemu z osobna, komu to wiedzieć należy, osobliwie Wielebnym w Bogu, Jaśnie Wielmożnym, Wielmożnym, Szlachetnie Urodzonym, Senatorom, Dygnitarzom, Urzędnikom i wszystkiemu Rycerstwu, tudzież Hetmanom, Regimentarzom, etc., Uprzejmie i Wiernie Nam asystującym z Bożą Łaską Królewską, ale też wszystkim szlachetnym Polakom - Lehitom, którym los Ojczyzny i Dobro Świata leży na sercu, oznajmiamy, że kontynuując dobrą praktykę zwoływania Rady Królewskiej, Rady Senatu, etc., Sejmu Walnego z poprzedzającą to zwołanie DELIBERACJĄ KRÓLEWSKĄ, by zwołane gremium i jego uczestnicy wiedzieli, w jakim celu jest ono zwoływane, niniejszym publikujemy DELIBERACJĘ KRÓLEWSKĄ poprzedzającą IX Radę Senatu, **którą zwołujemy na dzień 11 czerwca A.D.2022 do królewskiego miasta Cedynia, na Ziemi Pomorza Szczecińskiego.**

Nawiązujemy, tym samym, do dobrej praktyki Naszych Czcigodnych Poprzedników, aby poprzez **Deliberacje Królewskie**, skoncentrować obrady konkretnego GREMIUM, w tym przypadku Nadzw. Rady Senatu, zastępującej Sejm Walny, na głównych problemach Królestwa Polskiego-Lehii, tak, aby ta **IX Nadzw. Rada Senatu** była spotkaniem konstruktywnym i owocnym, dla odradzającego się Zjednoczonego Królestwa Polskiego-Lehii – Najjaśniejszej Rzeczpospolitej Królestwa Polskiego-Lehii.

Król ma określone GREMIA (organy Królestwa Polskiego-Lehii) i konkretne OSOBY w nich funkcjonujące. To od Króla zależy, jakie konkretne GREMIUM (ORGAN) zostanie zwołane i w jakim celu.

Oczywistą rzeczą jest, że **IX Nadzw. Rada Senatu Najjaśniejszej Rzeczypospolitej Królestwa Polskiego-Lehii** poświęcona będzie, prowadzonej wojnie na historycznej Ziemi Korony Królestwa Polskiego-Lehii, przez Rosję i Ukrainę.

Przypominamy mapę Korony Królestwa Polskiego-Lehii z czasów Pokoju Wieczystego, zawartego z Rosją w 1686 roku (tzw. Pokój Grzymułtowskiego).

Traciliśmy wówczas (po rozejmie andruszowskim z 1667 roku), za cenę pokoju, na rzecz Rosji, lewobrzeżną Ukrainę, Ziemię Smoleńską oraz Ziemię Czernihowską.

Rosja nie dotrzymała tego pokoju!

Stąd roszczenia Korony Królestwa Polskiego-Lehii do lewobrzeżnej Ukrainy, Ziemi Smoleńskiej i Czernihowskiej powróciły!

Obecna wojna rosyjsko-ukraińska implikuje konieczność redefinicji strategii geopolitycznej Korony Królestwa Polskiego-Lehii, w ramach toczących się zdarzeń.

Wiemy, że wcześniej czy później wojna rosyjsko-ukraińska zakończy się albo jej eskalacją albo pokojem. Musimy być przygotowani na obie ewentualności.

Poprzez modlitwę, propozycje pokojowe, mądrą transformację ustrojową oraz roztropną dyplomację, możemy zażegać potencjalny konflikt zbrojny na obecnej Ziemi Polski!

Wzywamy Senatorów Królewskich i Urzędników Królewskich, by stawili się na tę Radę.

PIERWSZE DELIBERACJE KRÓLEWSKIE

przed

IX Nadzw. Radą Senatu

YouTube

z 28 maja A.D.2022

https://www.youtube.com/watch?v=H43NcY2XIt0

Posiedzenie IX Nadzw. Rady Senatu będzie poprzedzone Naszą królewską wizytą:

- W dniu 9 czerwca A.D.2022 na Ziemi Lubuskiej w Żaganiu i Zielonej Górze, w celu zawiązania Sejmiku Grodowego Kasztelańskiego Zielonej Góry. **Zapraszamy mieszkańców Zielonej Góry na ten Sejmik.**
- W dniu 10 czerwca A.D.2022 na Ziemi Pomorza Szczecińskiego w Chojnie lub Cedyni, w celu zawiązania Sejmiku Grodowego Kasztelańskiego Szczecina. **Zapraszamy mieszkańców Szczecina na ten Sejmik.**
- W dniu 10 czerwca A.D.2022 na Ziemi Pomorza Szczecińskiego w Chojnie odnowimy Królewskie Śluby Chojeńskie Homagialne.

Po Posiedzeniu IX Nadzw. Rady Senatu, w Cedyni:

- W dniu 11 czerwca A.D.2022 na Ziemi Pomorza Szczecińskiego w Cedynii, w kościele Narodzenia NMP, odnowimy Akt Poświęcenia Narodu Polskiego-Lehii Sercu Jezusa.
- W dniu 12 czerwca A.D.2022 na Ziemi Pomorza Szczecińskiego w Chojnie będziemy uczstniczyć w uroczystej Mszy św. rocznicowej w kościele pw. Chrystusa Króla w Chojnie

Jeden lub żaden!

Leh XI Wojciech Edward I Rex Electus Poloniae-Lehiae

CEL ZWOŁANIA
IX NADZW. RADY SENATU

Królestwa Polskiego-Lehii

CEDYNIA

Rada Senatu Królestwa Polskiego-Lehii jest ułomnym organem stanowiącym (zastępującym Sejm Walny), zwoływanym w trybie zwyczajnym przedsejmowym oraz w trybie nadzwyczajnym tj. w sytuacji stanów wyjątkowych, stanów epidemii – pandemii, stanu wojny, etc., lub zwoływana w sytuacjach nagłych, nie cierpiących zwłoki (*periculum in mora* – niebezpieczeństwo w zwłoce), gdy zwołanie Sejmu Walnego jest niemożliwe.

Rada Senatu wydaje w trybie zwykłym przedsejmowym tzw. SENATUS CONSILIA – tj. rady dla najbliższego Sejmu Walnego.

Rada Senatu w trybie nadzwyczajnym wydaje: DOKTRYNY, REZOLUCJE, KONKLUZJE i inne Uchwały wiążące, jakby wydane były przez Sejm walny, o ile zaakceptuje je Król.

Na IX Nadzw. Radzie Senatu Najjaśniejszej Rzeczpospolitej Królestwa Polskiego-Lehii chcielibyśmy zająć się:

PORZĄDEK POSIEDZENIA
IX NADZW. RADY SENATU
KRÓLESTWA POLSKIEGO-LEHII

1. AkceptacjA lub odrzucenie wydanych w międzyczasie przez Króla, Edyktów i innych dokumentów oraz powołanych do życia Sejmików Grodowych – Kasztelenii: Krakowskiej, Gdańskiej, Grudziądzkiej, Zieleniogórskiej.
2. Zgoda na powoływanie kolejnych Sejmików Grodowych – Kasztelanii.
3. Bezpieczeństwo Najjaśniejszej Rzeczypospolitej Królestwa Polskiego-Lehii.
4. Sytuacja geopolityczna w Europie i na Świecie.
5. Rola Królestwa Polskiego-Lehii na mapie geopolitycznej Europy i Świata.
6. Wariantowanie zachowań Polaków, samorządów na wypadek wojny.
7. Doktryna Obronna Jana Gustawa Grudniewskiego.
8. Dostęp Polaków do broni.
9. Ustrój Najjaśniejszej Rzeczypospolitej Królestwa Polskiego-Lehii.
10. Królewska Ordynacja Wyborcza z uwzględnieniem potencjalnych Ziem Odzyskanych.
11. Rola Powiatów i Rad Powiatów w Królestwie Polskim-Lechii.
12. Rola Miast Grodowych – Sejmików Grodowych Kasztelańskich - Kasztelanii.
13. Podział administracyjny: miast, gmin (miasteczek) i wsi (włości).
14. Rola i zadania Sejmów Wojewódzkich w Koronie Królestwa Polskiego-Lehii z uwzględnieniem potencjalnych Ziem Odzyskanych.
15. Powoływanie do życia alter samorządów przez Króla.
16. Co w sytuacji „wyborów" w III RP?
17. Czy próbujemy przejąć Senat w III RP?
18. Odezwa Senatu Królestwa Polskiego-Lehii do Narodu Polskiego-Lehii!

Każdy Senator ma zapewnione Vota Senatorskie, czyli Wolny Głos.
Dopuszcza się zabranie głosu przez Senatora telefonicznie lub via Skype.

PROJEKTY UCHWAŁ
IX Nadzw. Rady Senatu

UCHWAŁA NR 1

APROBACJA
2022.06.11
IX Nadzw. Rada Senatu
Królestwa Polskiego-Lehii
Cedynia
Edykt
o Samorządowcach i Prawie Stanowionym
z 19 kwietnia A.D.2022

* * *

UCHWAŁA NR 2

APROBACJA
2022.06.11
IX Nadzw. Rada Senatu
Królestwa Polskiego-Lehii
Cedynia
Orędzie Konstytucyjne
z 2 maja A.D.2022

* * *

UCHWAŁA NR 3

APROBACJA
2022.06.11

IX Nadzw. Rada Senatu
Królestwa Polskiego-Lehii

Cedynia

O powoływanych do życia
Sejmików Grodowych - Kasztelanii

* * *

UCHWAŁA NR 4

APROBACJA
2022.06.11
IX Nadzw. Rada Senatu
Królestwa Polskiego-Lehii

Cedynia

O zgodzie na powoływanie do życia
kolejnych Sejmików Grodowych - Kasztelanii

Victoria in Jesu Christo!

Dano 30 maja A.D. 2022 w Myszkowie, na Ziemi Korony Polskiej-Lehii; w Siódmym Roku Naszego Panowania.

Leh XI Wojciech Edward I Rex Electus Poloniae-Lehiae

RADA SENATU
Królestwa Polskiego-Lehii
po 2016 roku

Po wskrzeszeniu Królestwa Polskiego, a szczególnie po obraniu Nas Królem elektem w roku 2016, mamy określone obowiązki zaprojektowania ustroju Najjaśniejszej Rzeczpospolitej Królestwa Polskiego-Lehii, nawiązując do ponad tysiącletniej tradycji.

Przede wszystkim spotykamy podstawowy problem, polegający na tym, że świadomi Polacy in gremio chcą zmian politycznych ale w ramach obecnego, narzuconego nam przez Chazaro-bolszewię, ustroju III RP.

Mało kto zdaje sobie sprawę, że **pierwsza Chazaro-bolszewia**, nazywana II RP, doprowadziła do klęski wrześniowej 1939 roku i eksterminacyjnej okupacji, a w konsekwencji do śmierci 10-12 mln Polaków. Mogliśmy tego uniknąć!

Druga Chazaro-bolszewia lat 1944-1989, już w ramach obecności wojsk obcych (sowieckich) zbudowała karykaturę ustroju państwa, likwidując niedobitki świadomych Polaków, nie zamordowanych podczas wojny lat 1939-1945.

Trzecia Chazaro-bolszewia lat 1990-2022 (w ramach obecności wojsk amerykańskich) funkcjonuje w ramach ustroju określonego w Konstytucji z 1997 roku, napisanej dla III RP przez żydokomunę, jako układ cybernetyczny domknięty (nie dający się zmienić).

W praktyce, układ ten, jest zaprogramowany na czas nieokreślony. Być może do ostatniego Polaka!

Dalsza próba politycznego funkcjonowania, w ramach tej formy ustrojowej, jest stratą czasu!

Niestety, dzisiejsi „patrioci", nie koncentrują się na zmianie formy (ustroju), ale wyłącznie na zmianie treści. Czyli upierają się, że wsiadając do zdezelowanego pojazdu, pojadą o wiele szybciej i bez awarii.

Wielu chce, więc startować w bolszewickich wyborach, uważając, że uda im się osiągnąć przyzwoity wynik. I tak, co cztery lata przestępują do gry w trzy karty z Chazaro-bolszewią i są zdziwieni, że... kolejny raz przegrali.

I nadal, nic nie mówią o zmianie formy ale wyłącznie o zmianie treści.

Jako Król Polski mówiliśmy i mówimy, że wyborami w III RP możemy zmienić Bolszewię w niewielkim stopniu i raczej należy domagać się gruntownych zmian w Ordynacji Wyborczej oraz w Konstytucji, domagając się wyborów jawnych, a nie tajnych.

Prymus demokracji światowej, jakim były do niedawna Stany Zjednoczone Ameryki Północnej, wyborami prezydenckimi A.D.2020 tj. traktowanymi przez fanatyków demokracji liberalnej, jako święto demokracji, pokazał Światu, że demokracja liberalna to jedno wielkie oszustwo.

Stąd jest obecnie klimat polityczny do zmian w kierunku prawdziwej a nie fasadowej demokracji, czyli do wyborów jawnych, a nie tajnych, które to wybory tajne, nie tyle umożliwiają, ale wręcz zapewniają oszustwa wyborcze.

Domaganie się wyborów jawnych winno być czymś oczywistym wobec tego, co wydarzyło się w 2014 roku w Polsce podczas wyborów samorządowych, a w roku 2020 w USA podczas wyborów prezydenckich.

Przychodzi czas na słowo „SPRAWDZAM"!

Skoro Bolszewia, mimo takiej kompromitacji, dalej promuje demokrację, to nie powinna mieć nic przeciwko wyborom jawnym.

Od 2016 roku zajmowaliśmy się w Królestwie Polskim-Lehii tak formą jak treścią.

I tak:

- WSKRZESILIŚMY KRÓLESTWO POLSKIE - KORONĘ KRÓLESTWA POLSKIEGO-LEHII.
- OBRALIŚMY KRÓLA ELEKTA - KRÓLOWĄ ELEKT.
- WYŁONILIŚMY RADĘ STANU KORONY KRÓLESTWA POLSKIEGO-LEHII.
- WYŁONILIŚMY RADĘ KRÓLEWSKĄ KORONY KRÓLESTWA POLSKIEGO-LEHII.
- WYŁONILIŚMY RADĘ WOJENNĄ - RADĘ POKOJU KORONY KRÓLESTWA POLSKIEGO-LEHII.
- OBRALIŚMY PRYMASA KRÓLESTWA POLSKIEGO LEGATUS NATUS.
- OBRALIŚMY HETMANA WIELKIEGO KORONNEGO.
- ZLIKWIDOWALIŚMY ORGAN "EPISKOPAT POLSKI" oraz URZĄD "PRYMAS POLSKI".
- POWOŁALIŚMY DO ŻYCIA ORGAN "EPISKOPAT KRÓLESTWA POLSKIEGO" oraz URZĄD PRYMAS KRÓLESTWA POLSKIEGO LEGATUS NATUS.
- NIE CHCEMY PARTII POLITYCZNYCH NA ZIEMIACH KORONY POLSKIEJ-LEHII.
- WSKRZESZAMY SEJM WALNY.
- WSKRZESZAMY SEJMIKI ZIEMSKIE, GRODOWE – POWIATOWE.

- WSKRZESZAMY SEJMY WOJEWÓDZKIE.
- POWOŁALIŚMY 14 sierpnia A.D.2019 RADĘ SENATU KRÓLESTWA POLSKIEGO.
- POWOŁALIŚMY DO ŻYCIA: LIGĘ ŚWIĘTĄ (PRZYMIERZE) "CHRISTIANITATIS".
- POWOŁALIŚMY DO ŻYCIA LIGĘ NARODÓW "CHRISTIANITAS".
- POWOŁALIŚMY DO ŻYCIA KONFERENCJĘ POKOJOWĄ W GDAŃSKU OLIWIE.
- POWOŁALISMY DO ŻYCIA MENNICE NARODOWĄ Z SIEDZIBĄ W OLKUSZU ORAZ POWOŁALIŚMY DO ŻYCIA URZĄD MINCMISTRZA WIELKIEGO KORONNEGO.
- ODNAWIAMY COROCZNIE ŚLUBY LWOWSKIE INTRONIZUJĄCE MATKĘ BOŻĄ NA KRÓLOWĄ POLSKI-LEHII - KRÓLOWĄ KORONY POLSKIEJ-LEHII.
- ODNAWIAMY COROCZNIE ŚLUBY BRZESKIE INTRONIZUJĄCE JEZUSA CHRYSTUSA NA KRÓLA POLSKI-LEHII - KRÓLA KORONY POLSKIEJ-LEHII.
- ODNAWIAMY COROCZNIE ŚLUBY CHOJEŃSKIE INTRONIZUJĄCE JEZUSA CHRYSTUSA NA KRÓLA POLSKI-LEHII - KRÓLA KORONY POLSKIEJ-LEHII ORAZ MARYJĘ NA KRÓLOWĄ KORONY POLSKIEJ.
- ODNAWIAMY COROCZNIE ŚLUBY ŁĘCZYCKIE W PODZIĘCE ZA „CUD NAD WISŁĄ A.D.1920".
- POWOŁALIŚMY ŚWIATOWE FORUM LUDOBÓJSTWA SŁOWIAN.
- WSKRZESILIŚMY "ZJAZDY ELEKTORSKIE" na wzór elektorskich "ZJAZDÓW SZLACHECKICH" czasów przełomu.
- POŚWIĘCILIŚMY NARÓD POLSKI-LEHII NAJŚWIĘTSZEMU SERCU JEZUSA - 5 czerwca A.D.2020 - Gdańsk Wrzeszcz.
- UZNALIŚMY POSTANOWIENIA SOBORU TRYDENCKIEGO JAKO OBOWIĄZUJĄCE - 24 czerwca A.D.2020 – Parczew.
- POŚWIĘCILIŚMY NARÓD POLSKI-LEHII I ROSJĘ NAJŚWIĘTSZEMU SERCU MARYI - 8 lipca A.D.2020 – Ryki; 16 lipca A.D.2021 – Sławno.
- ZORGANIZOWALIŚMY I KONGRES SŁOWIAŃSKI – Sławno – 16 lipca A.D.2021.
- OBRALIŚMY ELEKTORSKO, NA ZJAZDACH ELEKTORSKICH, PREZYDENTA ORAZ V-CE PREZYDENTA NAJJ. RZECZYPOSPOLITEJ KRÓLESTWA POLSKIEGO-LEHII - 21 sierpnia A.D.2021 - Toruń.
- OBRALIŚMY ELEKTORSKO, NA SEJMIE WALNYM elektorskim, PREMIERA RZĄDU J.K.M. NAJJ. RZECZYPOSPOLITEJ KRÓLESTWA POLSKIEGO-LEHII - 21 sierpnia A.D.2021 - Toruń.

Jak widać nie zaniedbywaliśmy FORMY (budowy ustroju) Najjaśniejszej Rzeczypospolitej Królestwa Polskiego-Lehii i to w sytuacji, gdy niewielu chce rozmawiać o formie, a wielu o treści.

Jeśli chodzi o Radę Senatu Królestwa Polskiego-Lehii to w dniu 14 sierpnia A.D.2019 odbyła się I Rada Senatu Królestwa Polskiego dot. Responsu Senatorom Kongresu w sprawie Aktu 447.

Vide: https://www.youtube.com/watch?v=2NSOr6OtgOg

Utworzyliśmy portal na You Tube pt.: „Senat Królestwa Polskiego-Lehii”:
https://www.youtube.com/channel/UCWZv31GHLqO-gzTaYp1KDvg
zawierający część poświęconą „Radzie Senatu Królestwa Polskiego-Lehii:
https://www.youtube.com/playlist?list=PLVULrB80vOjwWPxeC0yn3ENnvidflcIV6

Uważamy, że w obecnej sytuacji tj. wojny na Ukrainie, zwoływanie Sejmu Walnego jest utrudnione, o ile nie niemożliwe. Stąd jesteśmy zmuszeni posiłkować się jak Król Jan II Kazimierz, organem, jakim jest Nadzw. Rada Senatu, czyli reprezentacją Senatu mianowaną przez Króla (Senatorowie Królewscy). Jest to organ monarchiczny.
Skoro demokracja królewska z winy Bolszewii nie działa, nie może nie działać Królestwo Polskie-Lehii, rozumiane jako państwo! Wręcz przeciwnie!

Takie sytuacje (zwoływanie Nadzw. Rady Senatu) są przewidziane na wypadek wojny lub nagłych wydarzeń.

Odnosimy wrażenie, że Bolszewia prowadzi z Królestwem Polskim-Lehii oraz z Narodem Polskim wojnę!

Victoria in Jesu Christo!

Dano 30 maja A.D. 2022 w Myszkowie, na Ziemi Korony Polskiej-Lehii; w Siódmym Roku Naszego Panowania.

Leh XI Wojciech Edward I Rex Electus Poloniae-Lehiae

RYS HISTORYCZNY RADY SENATU KRÓLESTWA POLSKIEGO-LEHII

W dniach 18-20 marca A.D.2016 Sejm Walny Konstytucyjny, obradujący na Zamku Leszczyńskich w Rydzynie, pod węzłem Konfederacji Generalnej Rydzyńskiej A.D.2016, Uchwałą Proklamacyjną rangi Konstytucyi reaktywował – wskrzesił do życia historyczne Królestwo Polskie.

W dniu 16 lipca A.D.2016 Sejm Walny Konstytucyjny Elekcyjny, obradujący w Zespole Poklasztornym Cystersów w Gdańsku Oliwie, pod węzłem Konfederacji Generalnej Rydzyńskiej A.D.2016, obrał elekcyjnie, jawnymi - imiennymi Suffragiami, Dynastię Leszczyńskich za Dynastię Panującą, a następnie obrał elekcyjnie Wojciecha Edwarda Leszczyńskiego z Domu i Dynastii Panującej Leszczyńskich, na Króla Polski elekta oraz obrał elekcyjnie Iwonę Marię Leszczyńską de domo Leszczyńska z Domu i Dynastii Panującej Leszczyńskich, na Królową Polski elekta.

W dniu 20 stycznia A.D.2020 Sejm Walny Konstytucyjny, obradujący w Płowcach w „Zajeździe Łokietek", pod węzłem Konfederacji Generalnej Rydzyńskiej A.D.2016, zjednoczył okresy historyczne Królestwa Polskiego (od A.D.966) oraz Królestwa Le[c]hii (do A.D.966), na przestrzeni dziejów, w jeden ciągły okres sukcesyjny Królestwa Polskiego-Lehii. Okresy np. rozbicia dzielnicowego, rozbiorów, królów-uzurpatorów, etc. należy od tego czasu traktować, nie jako przerwy, ale jako INTERREGNUM tzn. jako okresy BEZKRÓLEWIA Królestwa Polskiego-Lehii.
Poprzez „Królestwo", należy rozumieć historyczną organizację społeczną Słowiańszczyzny, w formule monarchicznej (jedynowładczej) z Królem na czele, tak w sensie króla faktycznego (REGNUM) jak króla oczekiwanego (INTERREGNUM).
W tytulaturze Królestwa Polskiego oraz Króla i Królowej, zostało dodane z łącznikiem słowo „Lehia",
stąd: „Królestwo Polskie-Lehii", „Król Polski-Lehii", „Królowa Polski-Lehii".

Ponieważ, dzisiejsi Polacy-Pole[c]hici od zawsze mieli świadomość królewskiego pochodzenia, trudno ustalić początek królewskości dzisiejszych Polaków, rozumianej, jako konkretne państwo-królestwo.
Wyraźnie jednak należy zaznaczyć okresy Królestwa Lehii oraz Królestwa po Lehii, czyli Królestwa Polski.
Okresy te dzieli ryt religijny, które w dużym uproszeniu możemy nazwać:

- okres przedchrześcijański (wiara słowiańska) – do roku 965;
- okres chrześcijański (wiara rzymska) – od roku 966.

Odnieść można wrażenie, że słowo „KRÓL” jest pochodzenia starosłowiańskiego, jako „k’ról” podobnie jak „k’mieć” itp.

Być może na początku słowo „k’ról” oznaczało Panującego władcę – władykę na danej roli-ziemi.

Z czasem, zwyczajem starosłowiańskim, o czym mówi wiele źródeł historycznych, obieraliśmy na wiecach panującego na danej roli-ziemi włodykę-władcę (k’niezia, k’sięcia), nazywając taką osobę k’rólem.

Dobry (sprawny) k’ról potrafił gromadzić wokół siebie kolejne plemiona słowiańskie, deklasując innych k’róli (obecnie, poprawnie gramatycznie, k’rólów).

Wydaje się pewnym, że do połowy V-VI wieku, na Słowiańszczyźnie było wielu k’róli (królów), ale z uwagi na najazdy wrogów na Słowiańszczyznę, wykreowali się z k’róli (z królów), Królowie, o większej randze, większym znaczeniu i większym zasięgu terytorialnym.

Na Wschodzie panowali k’niazie (k’niaziowie) w księstwach i wielcy k’niazie (k’niaziowie) w wielkich księstwach.

Ponieważ w obecnej Polsce, wielu k’róli (królów) nosiło imiona Lech – Leszek, to z czasem odimiennie nazwano Ziemię Leszków, Lechią vel Lehią. Jest też wielce prawdopodobne, że istniał ród Leszków jako Dynastia Panująca, stąd Le[c]hitów należałoby traktować jak np. Piastów, Jagiellonów, Wazów.

A propos Dynastii Piastów!

Używana terminologia: „Dynastia Piastów” jest niewłaściwa, wprowadzająca w błąd, jakoby to wówczas rodziło się Królestwo Polskie (z nicości), co jest nieprawdą!

Tzw. „Dynastia Piastów” wywodzi się od piastuna królewskiego, czyli preceptora – wychowawcę Siemowita vel Ziemowita (o samym Ziemowicie dalej), zwanego wówczas Koszyszkiem Starym, który jako rycerz le[c]hita, prawdopodobny włodarz Kruszwicy, był na Wiecu Walnym obrany Królem (Regentem) z Dynastii Le[c]hickiej w roku 842, panując do roku 862, [po rocznym bezkrólewiu (841-842) spowodowanym mordem 20 Książąt Le[c]hickich, w ramach Pierwszego Rozbicia Dzielnicowego tj. za czasów Dynastii Popielidów (Pompiliuszów z Giecza), jako Dynastii Senioralnej lat 824-841]; tj. do czasu, gdy dorósł jego wychowanek le[c]hicki Siemowit vel Ziemowit w roku 862 (862-892) – potomek (wnuk?) Le[c]ha IX Walecznego (800-824), który to Le[c]h IX miał 21 synów, dzieląc Imperium Le[c]hitów na 20 Księstw i siedzibę senioralną w Gieczu lub Kruszwicy (Popielidzi vel Pompiliusze).

Tutaj dygresja:

Przyjęła się dla Pompiliuszy (imię Pompilius nawiązuje do drugiego Króla Rzymu – Numa Pompilius A.C.714-A.C.673 – być może nostalgia Le[c]ha IX za rodowodem Rzymskim), popularna, zmieniona nazwa na: Popielidzi, prawdpopodobnie od słowa „popiół”, czyli ci, co zniszczyli Dynastię Lechicką oraz ci, co zniszczyli ustrój jedynowładztwa królewskiego na rzecz rozbicia królestwa na księstwa.

Pompiliusze vel Popielidzi (panowało ich kolejno dwóch – Popiel I oraz Popiel II) byli po 824 roku prawdopodobnie Księciami Seniorami (Princeps) dla 20 pozostałych Książąt Le[c]hickich. Taka organizacja miała zapobiegać walkom bratobójczym o tron ale w praktyce się nie sprawdziła, podobnie jak trzysta lat później za Bolesława III Krzywoustego.

Pamiętajmy, że Le[c]h IX miał 21 synów, a utworzył 20 Księstw. Jednego syna, prawdopodobnie o imieniu Pompiliusz, nawiązującego imieniem bezpośrednio do Numa Pompiliusa (o czym wyżej) i pośrednio do swojego przodka Lecha III (A.C.96-A.D.34), który miał za żonę siostrę Juliusza Cezara – Julię (o tym Wincenty Kadłubek), przeznaczył na Seniora, rozbitego na księstwa Królestwa Le[c]hii, rezydującego w Gieczu lub Kruszwicy. Powstała organizacja Księstwa Senioralnego oraz pozostałych księstw „rodzinnych” tj. książąt - wojewodów.
Dopiero Władysław Łokietek, nie mający w roku 1320 żyjących braci, i mający jednego dorosłego syna – Kazimierza, mógł z konieczności, oprzeć odrodzone Królestwo Polskie, na Starostach, Wojewodach, Starostach Generalnych, Wielkorządcach. Podobną organizację Królestwa Polskiego kontynuował Kazimierz III Wielki. Niestety na Pomorzu Gdańskim, Szczecińskim, na Mazowszu, a szczególnie na Śląsku, taka zjednoczeniowa organizacja Królestwa Polskiego nie znajdowała akceptacji. Książęta nie chcieli stawać się Starostami,

Wojewodami ale mieli ambicje rozbudowy swoich księstw. Prowadziło to do bratobójczych walk i popadania na początku w zależność lenną od Czechów lub Niemców, a w konsekwencji do przejmowania tych Ziem przez Suzerenów.

Być może Pompiliusz (Popiel I) był synem pierworodnym Lecha IX i był to jego, jako syna pierworodnego, pomysł na Królestwo, aby zapobiec „walce o tron".
Koncepcja 20 Księstw oraz księcia Seniora (Princepsa) w Kruszwicy skończyła się katastrofą, czyli mordem wszystkich 20 Książąt Le[c]hickich podczas Zjazdu Książąt w Kruszwicy w roku 841.
Przyczyną mordu była namowa żony Popiela II, Niemki Gerdy vel Brunhildy, by zamordować, poprzez otrucie, wszystkich stryjów (braci Popiela I) podczas Zjazdu Książąt w 841 roku w Kruszwicy, zapewniając sobie jedynowładztwo.
Kruszwica (Kruświca) była wówczas bezpiecznym miejscem (zjazd odbył się prawdopodobnie na wyspie) na tego typu królewskie Zjazdy (Wiece). Zapewne nikt nie spodziewał się ataku od wewnątrz.

Nadwarciański ród „Myszków", który rozprawił się z Pompiliuszem vel Popielem II Zbrodniczym (zapewne również z jego żoną i rodziną) jest rodem historycznym, czego dowodem jest dzisiejsze miasto nad Wartą – Myszków, niedaleko źródeł Warty.
Rzeka Warta, była połączona z Gopłem siecią kanałów (dziś Kanał Ślesiński). Jest to swoista odnoga Warty (Warta Dolna), zamieniająca się w Noteć i łącząca się z Wartą Górną pod Santokiem.
Być może, rzeka Warta, miała wówczas, inny (północny) bieg. Świadczy o tym linia zamków obronnych zbudowanych za Króla Kazimierza Wielkiego, zaczynająca się w Krakowie a kończąca w Kole i Kruszwicy.
Zetem legenda o zjedzeniu Popiela II Zbrodniczego przez myszy jest parafrazą rzeczywistej rozprawy plemienia „Myszków" z rodem Popiela II (Pompiliusza II) Zabójcy z Kruszwicy.
Pisze, co nieco, o tym J.I.Kraszewski w „*Starej Baśni*".
Jest prawdopodobne, że plemieniem „Myszków", dowodził lub wezwał je na pomoc, Kasztelan Kruszwicki - Koszyszko Stary, zwany potocznie Piastunem (od późniejszej opieki nad Ziemowitem).

Być może to właśnie Nam, przypadł w udziale, jako osobie urodzonej w Myszkowie, na starych ziemiach nadwarciańskiego plemienia „Myszków", obowiązek rozprawienia się z wrogami Słowiańszczyzny, z wrogami Le[c]hitów, tzn. rozprawienia się z dzisiejszymi „Popielidami" („Chwostkami"), którzy w sojuszu z Niemcami (i innymi wrogami) chcą spopielić Polskę i Polaków.

Kto wie?

Modus operandi zapobieżenia „walki o tron” po śmierci króla, powtórzył się za Bolesława III Krzywoustego Drugim Rozbiciem Dzielnicowym (o wiele dłuższym: 1138-1320) z dzielnicą senioralną i Księciem Seniorem (Princepsem) rezydującym w Krakowie.
Skutek był równie opłakany, jak pierwszy raz (ścięcie Henryka II Pobożnego pod Leg[h]nicą, mord Leszka Białego w Gąsawie, mord Przemysła II pod Rogoźnem).
Dopiero Władysław Łokietek – Książę Kujawski i innych zjednoczonych Ziem Lehii, mając jednego dorastającego syna Kazimierza (dwóch młodszych: Stefan i Władysław zmarło w dzieciństwie), mógł nie obawiać się „walki o tron” po swojej śmierci.

Władysław Łokietek nie tylko Zjednoczył na powrót Ziemie Le[c]hickie w Królestwo Polskie ale zapewnił pewną sukcesję tronu po swojej śmierci.

W tym miejscu kolejna dygresja!

Dnia 20 lutego A.D.2022 minęła dokładnie 492. rocznica koronacji na Króla Polski vivente rege 9-letniego Zygmunta II Augusta – syna Zygmunta I Starego i Bony Sforza.
Koronacji dokonał na Wawelu, arcybiskup gnieźnieński – Prymas Królestwa Polskiego legatus natus – Jan Łaski h.Korab, wcześniejszy Kanclerz Wielki Koronny.
To właśnie Janowi Łaskiemu zawdzięczamy **reformę sukcesyjną** tzn. płynną sukcesję z ojca na syna, mimo, że Zygmunt August był w roku swojej koronacji, jako vivente rege, tj. w roku 1530 jedynym ślubnym synem Zygmunta II Starego.
Tym samym, Jan Łaski wprowadził zwyczaj koronacji Króla vivente rege (za życia poprzednika) – dziś powiedzielibyśmy: sukcesora, następcy, V-ce Króla, zapobiegając okresowi INTERREGNUM, które de facto zgubiło Królestwo Polskie.

Pamiętamy, wręcz błaganie Jana II Kazimierza i Jego żony Ludwiki Marii o obranie króla „vivente rege”, podczas panowania ostatniego króla z Dynastii Wazów, z uwagi na fakt, że ze względu na wiek, nie mogą mieć (jako Para Królewska) więcej dzieci (dwójka dzieci: Maria Anna Teresa oraz Jan Zygmunt zmarło w niemowlęctwie).

Pamiętamy rokosz Jerzego Lubomirskiego z 1665 roku, który za pieniądze Habsburgów, namówił część szlachty do sprzeciwienia się królewskiej elekcji *vivente rege*, doprowadzając w konsekwencji do bratobójczej rzezi pod Mątwami w roku 1666. Właśnie po tym wydarzeniu i po śmierci żony Ludwiki Marii, Jan II Kazimierz abdykował, wymuszając niejako na szlachcie elekcję „vivente rege" (za swojego życia).

Niestety, za Króla Michała Korybuta Wiśniowieckiego oraz Króla Jan III Sobieskiego nie odbyły się elekcje „vivente rege", czym w konsekwencji doprowadzono do wrogiego przejęcia tronu polskiego przez Niemców, a konkretnie Sasów. Szczególnie dotyczy to postaci królewicza Jakuba Ludwika Sobieskiego, który nie był w stanie objąć tronu po ojcu, najpierw wdając się w spór sądowy o majątek po ojcu, i mający opozycję w Potockich i Lubomirskich, a następnie porwany pod Wrocławiem z bratem Konstantym, przez siepaczy Augusta II Wiarołomnego, był z bratem więziony w Plleissenburdu i Konigsteinie (saskie więzienia stanu) w latach 1703-1706.

Dzisiaj, panują w monarchiach tzw. *linie sukcesyjne* (sukcesja tronu) ale wydaje się słuszne, by już za życia Panującego Króla koronować Króla vivente rege. Zapobiega się w ten sposób walce o tron i okresowi interregnum (okresowi bez koronowanej głowy).

Będziemy czynić wszystko, by za naszego życia, po Naszej koronacji, lub nawet podczas Naszej koronacji, był koronowany następca – Król vivente rege.
I by ten zwyczaj przyjął się na stałe.

Możnowładca kruszwicki - Koszyszko Stary – władyka Kruszwicy i okolic, prawdopodobnie zorganizował bunt nadwarciańskiego Rodu Myszków przeciwko Popielowi II Zbrodniczemu, pojmując go i osądzając za dokonaną zbrodnię na stryjach, uznając ją za Zbrodnią Stanu i karząc go śmiercią, a jednocześnie sam został po roku wyznaczony na Wiecu Walnym w Kruszwicy, Władyką (Królem - Regentem) całej Le[c]hii, panując 20 lat (842-862) oraz zapewniając następcę, w osobie swojego wychowanka – przybranego syna (sieroty?) któregoś z zamordowanych książąt le[c]hickich, nadając mu imię Siemowit vel Ziemowit (Pan Zjednoczyciel Rodów) od połączenia słowiańskich słów: „siem", „siem'ia"= razem, rodzina oraz **vitъ*= „pan").
Uważamy, że Siemowit vel Ziemowit był najpewniej naturalnym synem Księcia Wiślickiego (60% prawdopodobieństwa) albo Księcia Morawskiego (40%) - Mojmira I, który oficjalnie zmarł jakoby w roku 846. Siemowit vel Ziemowit mógł być, więc bratem lub kuzynem Rościsława – Księcia Morawskiego panującego w latach 846-870, za czasów Braci Sołuńskich - Apostołów Słowian: Cyryla i Metodego.

Faktem jest, że po Dynastii Pompiliuszy vel Popielidów (824-841) oraz po okresie Regencji za czasów Koszyszki Starego (842-862) zapanowała z powrotem Dynastia Le[c]hitów, uratowana przez piastuna (ojczyma?) Siemowita vel Ziemowita. Zamiast więc Dynastia Piastowska (Piastów) winniśmy mówić i pisać „Dynastia Le[c]hicka".

Przyjmując nawet, że Koszyszko nazywany był potocznie Piastunem (wychowawcą), to wyraźnie widać, że nie jest to żadne imię słowiańskie, że jest to ewidentnie określenie zawodu, zajęcia (wychowawca, piastun, ew. kołodziej), a nie można Dynastii wywodzić od zawodu, a tylko od rodu.

Nadto, aby przyjąć nazwę Dynastii Panującej powinno panować po sobie (lub w jakimś odstępie czasu) dwóch panujących z danej dynastii, w tym przypadku dwóch Piastów (Piastunów), a nie ma najmniejszej pewności, czy Siemowit vel Ziemowit był naturalnym synem Koszyszki Starego vel Piasta, Piastuna. Słowiańskie imię Siemowit vel Ziemowit wyraźnie kontrastuje z imieniem Koszyszko vel Piast, Piastun.

Hipoteza, że Koszyszko vel Piast, Piastun był wychowawcą Króla vivente rege Siemowita vel Ziemowita z Dynastii Le[c]hickiej jest bardzo prawdopodobna. Być może, na Wiecu Walnym, na którym obrano Koszyszkę na Króla (technicznego), jednocześnie obrano Króla vivente rege w osobie Siemowita vel Ziemowita.

Zwyczaj wyznaczania przez Sejm Walny wychowawcy dla królewicza lub królewiczów przetrwał bardzo długo, i tak na przykład Jan Długosz był w roku 1467 wyznaczony na wychowawcę synów Kazimierza Jagiellończyka: Władysława, Kazimierza, Jana Olbrachta, Aleksandra, Zygmunta i Fryderyka. Czterech z nich zastało następnie Królami Polski.

Nota bene nazwę „Piastów" nadała Dynastii Panującej dopiero historiografia śląska XVII i XVIII wieku. Upowszechnił ją Adam Naruszewicz (vide: „Mały Słownik Kultury Dawnych Słowian" Wiedza Powszechna Warszawa 1972, str. 286).

Rozumiemy, że trwanie w błędzie doszukiwania się początków polskiej państwowości w tzw. Dynastii Piastów jest na rękę klerowi rzymsko-katolickiemu, który uzurpuje sobie prawo utworzenia państwa polskiego za ochrzczonego w rycie rzymskim Mieszka I, co jest kłamstwem historycznym.

Promowanie „Dynastii Piastowskiej" ma za zadanie stworzyć w świadomości Polaków fikcyjną Dynastię Panującą, bez związku rodowego z Le[c]hitami, a w nawiązaniu do profesji Koszyszki jako piastuna – opiekuna, preceptora Le[c]hity - Siemowita vel Ziemowita i co gorsza, jako dynastii początkowej Królestwa Polskiego, wykorzystując sytuację perturbacji dynastycznych i ustrojowych w państwie le[c]hickim.

Zdajemy sobie sprawę, że zmiana tego stanu rzeczy będzie trudna, więc zacznijmy od używania zamiennika „Dynastia Piastowska” na „Dynastia Piastowsko-Lehicka” docelowo na „Dynastia Lehicka”.

Reasumując:

Do roku 824 panowała „Dynastia Le[c]hicka” (śmierć Le[c]ha IX Walecznego), a od roku 842 panował le[c]hicki rycerz Koszyszko (lata 825-841 to panowanie Pompiliuszy vel Popielidów z Dynastii Le[c]hitów – wyrodnych synów tej Dynastii), a następnie le[c]hita Siemomysł vel Ziemowit z Dynastii Le[c]hickiej vel Mojmirowiców/Przemyślidów, aż do roku 1397 (śmierć Króla Polski Jadwigi Andegaweńskiej) z interregnum Drugiego Rozbicia Dzielnicowego lat 1138-1320.

Uchwałą Sejmu Walnego Elekcyjnego Konstytucyjnego z 16 lipca A.D.2016 powróciła Dynastia Lehicka w osobie Króla Polski-Lehii - Leha XI Wojciecha Edwarda I de domo Leszczyński (Leszek – Lech – Leh) oraz w osobie Królowej Polski-Lehii - Iwony Marii Leszczyńskiej de domo Leszczyńska.

W tym miejscu musimy wspomnieć dwukrotnego Króla Polski Stanisława Leszczyńskiego (1704-1709 oraz 1733-1736) oraz Królową Francji Marię Leszczyńską (1725-1768), dzięki którym możemy mówić równiez o Dynastii Leszczyńskich.

Siemowit vel Ziemowit był prawdopodobnie pierwszym ochrzczonym Królem Le[c]hickim ale w rycie słowiańskim (cyrylo-metodiańskim). Nastąpiło to prawdopodobnie w Wiślicy około roku 880, po pisemnym napomnieniu Metodego. Mogłoby to oznaczać, że Siemowit vel Ziemowit przebywał jako dziecko w księstwie chrześcijańskim np. w Księstwie Wiślickim lub Morawskim czyli, że był synem albo Księcia Wiślickiego albo Morawskiego (o czym wyżej).

Księstwo Wiślickie, prawdopodobnie powstało, o czym wyżej, z Pierwszego Rozbicia Dzielnicowego około roku 824. Księstwo Morawskie (Państwo Wielkomorawskie) powstało za Mojmira I około lat 820-830.

Misja Cyryla i Metodego na Morawach miała miejsce w roku 863, czyli za panowania Siemowita vel Ziemowita (862-892).

Baptysterium w Wiślicy nosi datację A.D.880 i znany jest fakt chrztu Księcia Wiślickiego za Świętopełka Morawskiego (o czym wyżej), a nawet Zjazd Książąt w Wiślicy w roku 880, w celu przyjęcia chrztu przez Siemowita vel Ziemowita i „jego otoczenie” w rycie cyrylo-metodiańskim, jako sukcesorów pomordowanych wcześniej książąt w Kruszwicy.

A.D.880 jest prawdziwą datą chrztu Lehii – Polski ale w rycie rzymsko-konstantynopolitańsko-słowiańskim.

Niestety, w roku 885, papież Stefan VI wydał bullę *„Quia te zelo fidei”* uznającej chrześcijaństwo słowiańskie za heretyckie (sic!). Oznaczało to tyle, że dla Cesarstwa Rzymskiego i rządzących nim niemieckich Cesarzy chrzest i wiara cyrylo-metodiańska była heretycka. Uznano nas wówczas za coś gorszego od pogan! Za heretyków!

Czekała nas konwersja na chrześcijaństwo rzymskie, co nastąpiło za Mieszka i Dobrawy w roku 965.
Mieszko I był prawdopodobnie konwertytą z obrządku cyrylo-metodiańskiego na rzymski. Stało się tak, dlatego, że Czechy za Wacława I, w roku 925 przyjęły chrzest w rycie rzymskim, a jego następca Bolesław w roku 950 dał się zhołdować Królowi Niemieckiemu Ottonowi I.
W roku 962 Otto I koronował się na Cesarza Świętego Cesarstwa Rzymskiego, proklamując odbudowę Cesarstwa na Zachodzie. Współpraca zjednoczonych Niemiec i Czech w Cesarstwo groziła Państwu Mieszka I podbojem. Trzeba było pilnie reagować!

Nota bene sytuacja A.D.2022 powtarza się, w sytuacji, gdy papież Franciszek, wyraźnie sprzyja protestancko-katolickim Niemcom oraz wierze posoborowej, sekując Polskę, która z oporami modernizuje się w rycie posoborowym i z oporami się „bergolizuje”. Grozi to tym, że być może wkrótce, zostaniemy uznani przez papieża Franciszka kolejny raz za schizmatyków vel heretyków i tym samym zostanie zapalone zielone światło na inwazję na Polskę, jak za Stefana VI czy Piusa XII.

Synem Siemowita vel Ziemowita był Nasz czcigodny Poprzednik – Imiennik – Leh X Dzielny (896-921), znany jako Lestek, któremu udało się przywrócić Imperium Lehii w roku 921.

Następcy Koszyszki Starego, jako dynastyczni potomkowie królów le[c]hickich musieli borykać się z udzielnymi księstwami le[c]hickimi z czasów rozbicia dzielnicowego lat 820-841, co widać wyraźnie jeszcze w X wieku, gdy panujący Mieszko I, jeszcze jest uznawany za Księcia, a nie Króla i panuje de facto na niewielkim obszarze Polan. Dopiero jego syn Bolesław Chrobry, który brutalnie rozprawia się z braćmi, ogarnia kolejne dzielnice książęce, stając się Królem - Cesarzem A.D.1025, z dużymi szansami na budowę Cesarstwa Słowiańskiego. Niestety, nagła śmierć Chrobrego pokrzyżowała te plany.

Wydaje się, że dopiero Wacław II, Król Czech i Polski (1300-1305) znalazł sposób na „książąt udzielnych”, tworząc urzędy Starostów Ziemskich.
Król Kazimierz Wielki stworzył dla Wielkopolski urząd Starosty Generalnego, dla Małopolski urząd Wielkorządcy Krakowsko-Sandomierskiego oraz zmodernizowany urząd Wojewody, nie jako quasi udzielny książę danej dzielnicy (jak było za czasów le[c]hickich) ale jako rządca określonego obszaru tj. województwa, tym samym zamykając próby kolejnego rozbicia dzielnicowego.
Kazimierz Wielki, sam będąc bezdzietny, zapewnił wcześniej, odpowiednim Traktatem Sukcesyjnym, Ludwikowi Węgierskiemu (mężowi swojej siostry Elżbiety) panowanie (vivente rege) w Królestwie Polskim, nie wywołując „walki o tron” po swojej śmierci.
Król Kazimierz Jagiellończyk w inkorporowanych Prusach Królewskich ustanowił urząd Gubernatora.

Zygmunt I Stary popełnił zaś tragiczny błąd, ustanawiając w Prusach Zakonnych Księcia Pruskiego.
Sekularyzowane Prusy Książęce, pod panowaniem Hohenzollernów, przyczyniły się do zbudowania znaczenia Brandenburgii, a nawet nazwania tego regionu Prusami, w konsekwencji podbijając pozostałe palatynaty – elektoraty niemieckie, tworząc II Rzeszę Niemiecką (1871) pod panowaniem Hohenzollernów, związanych dynastycznie z Koroną Brytyjską.
Do dzisiaj znaczenie Brandenburgii i Berlina jako stolicy Niemiec jest znaczące, tym bardziej, że Korona Brytyjska jest pod Panowaniem Windsorów vel Coburg-Wettynów skoligaconych z Hohenzollernami np. Luiza Hohenzollern (1860-1917) żona Artura, syna Królowej Wiktorii.
De facto graniczymy z Niemcami powiązanymi dynastycznie z Dynastią Panującą Królestwa Wielkiej Brytanii – Zjednoczonym Królestwem Wielkiej Brytanii (Kanada, Australia).

Ostatnim Królem Le[c]hii (przed Mieszkiem) był Ziemomysł (panował w latach A.D.921-A.D.957), który był w oficjalnej historiografii wnukiem Siemowita vel Ziemowita, a synem Lestka i ojcem Mieszka.
W rzeczywistości nie doszło wówczas do zmiany Dynastii Panującej Le[c]hickiej ale do konwersji religijnej (raczej zmiany rytu) z cyrylo-metodiańskiego na łaciński (rzymski).
Konwersja religijna władcy wymagała innej tytulatury dla mieszkańców pro-bizantyńskiej Le[c]hii, jako, że na mieszkańców Le[c]hii rzucona była A.D.885 klątwa schizmatycka (bulla zdegenerowanego Papieża Stefana VI „*Quia te zelo fidei*”) uznająca religię chrześcijańską (cyrylo-metodiańską) Le[c]hii za heretycką, a Le[c]hitów i ich Władców za heretyków (sic!).
By uciec od tej klątwy, rzuconej na Le[c]hię i Le[c]hitów, należało pragmatycznie odciąć się od Le[c]hii i stać się „innym narodem” – Pole[c]hią - dzisiejszą Polską.

Nie dziwi, więc, że tzw. „watykaniści" atakują Le[c]hię, widząc w tym, utratę wpływów Państwa Watykańskiego w Polsce.
A przypomnijmy, że wszystko zaczęło się od Bulli – klątwy rzuconej przez Papieża Stefana VI (tego od Soboru Trupiego) na chrześcijańską Le[c]hię, pod panowaniem chrześcijańskiego Króla Le[c]ha X Dzielnego.
Nota Bene na Synodzie Trupim w roku 897 Stefan VI wyciągnął z grobu swego poprzednika Formozusa urodzonego w Ostii w roku 815, skazując go za apostazję na śmierć (sic!).

Naszym zdaniem Formozus (późniejszy Papież) był z pochodzenia Słowianinem (Etruskiem) i prawdopodobnie jako Biskup, był nie tylko w określonym czasie, Metropolitą Bułgarii ale mógł być też Metropolitą Le[c]hii. On to bowiem święcił misję Cyryla i Metodego w kierunku utworzenia odrębnej chrześcijańskiej Prowincji Słowiańskiej – chrześcijańskiego, słowiańskiego **Patriarchatu** ze swoim własnym Patriarchą. Właśnie za to był wyciągnięty z grobu i osądzony po śmierci za apostazję. Proniemieccy Papieże nie mogli zgodzić się na odrębną słowiańską Prowincję, bo rola niemieckiego kleru wobec Słowiańszczyzny uległaby wówczas poważnemu osłabieniu.

Przerwano nam wówczas, królewską ciągłość oraz dynastyczną tożsamość, z powodu zmiany religii panującej. Stąd wielu (na życzenie kleru) wrogów Polski wyśmiewa Le[c]hię, wykreślając tym samym świadomie lub z głupoty, nie tylko okres cyrylo-metodianizmu ale około 3.000 lat naszej królewskiej historii (A.C.2078 – od panowania Króla Sarmaty).

Czas, po rzuceniu klątwy na Le[c]hię, pokazał, jak bardzo zdegenerowany był Papież Stefan VI – nekrofil, który w 897 roku zwołał tzw. Synod Trupi. Rzucona klątwa tego Papieża - degenerata miała jednak moc sprawczą. Sam Stefan VI został zamordowany przez uduszenie.

W tym miejscu zauważmy, że Jorge Mario Bergoglio, jako Papież Franciszek, de facto zmierza wprost do Luteranizmu (próba rehabilitacji Lutra), a więc to nie Luter będzie za niedługo schizmatykiem, ale to my, Pole[c]hici – dzisiejsi Polacy, którzy jako pierwsi na Świecie, jako Królestwo Polskie, przyjęliśmy Postanowienia Soboru Trydenckiego na Sejmie Walnym w Parczewie w roku 1564, znów będziemy odstępcami od nauczania Papieża – sukcesora Stefana VI. Może się okazać, że kolejny raz jesteśmy heretykami nie dającymi się zmodernizować i w pełni podporządkować „wyznaniu" Papieża i jego otoczenia.

Nota bene, jako Król elekt opowiadaliśmy się i opowiadamy nadal za reformą Kościoła katolickiego tj. za podziałem Ziemi na 12 Apostolatów (Patriarchatów) z dwunastoma Apostołami (Patriarchami), z czego jeden lub dwóch, na Europę Środkową. Spośród tych 12 Apostołów (Patriarchów) winien być wybierany Sługa Sług – Servus dei Servi zwany w Polsce Papieżem a docelowo Apostołem Piotrem (rezygnacja z imion papieskich na rzecz numeracji Piotrów), rezydujących w Rzymie.

Każdy Apostolat na swoim Synodzie Apostolskim obiera sobie spośród Biskupów swojego Apostoła (być może z imieniem konkretnego, biblijnego apostoła).

W dniu 24 czerwca A.D.2020 Sejm Walny Konstytucyjny obradujący w Parczewie, pod przewodnictwem Marszałka Sejmu Walnego J.W. Jarosława Kierznikowicza, z Naszym udziałem, powtórnie przyjął (podtrzymał) Postanowienia Soboru Trydenckiego (1545-1563), odrzucając Postanowienia II Soboru Watykańskiego (1962-1965) sprzeczne z Postanowieniami Soboru Trydenckiego (1545-1563).

Jeśli więc, w najbliższym czasie, nie upowszechni się w Polsce komunia na rękę, komunia dla rozwodników, uznanie rozwodów, usunięcie tabernakulów, etc., czyli gdy nie upowszechni się wdrażany obecnie przez Papieża Franciszka protestantyzm, to wcześniej czy później albo zostaniemy uznani za schizmatyków - heretyków albo znajdzie się Władca Polski - protestant, który oficjalnie skonwertuje Polaków na protestantyzm... rzymsko-katolicki. Jest to bardzo groźne, ale też bardzo realne!

Na dłuższą metę nie da się pogodzić „katolicyzmu" niemieckiego z katolicyzmem polskim, a trudno podejrzewać, by Rzym stał się Drugim Konstantynopolem. Czeka nas albo powolna konwersja na protestantyzm albo schizma o ile nie dokona się w międzyczasie, reforma Kościoła Katolickiego, z rewizją II Soboru Watykańskiego.

Nota bene, z takim przypadkiem (próby konwersji Polski na protestantyzm) mieliśmy już do czynienia za czasów saskiego króla-uzurpatora Augusta II Wiarołomnego (1697-1733), który w Polsce uznawany był za skonwertowanego katolika, a w Saksonii za zadeklarowanego protestanta (sic!).
Miał ten „Król" protestant pełne poparcie ówczesnego papiestwa.

Od czasów Mieszka I (Myszka I) rozpoczęła się jednoczesna organizacja państwa polskiego (polehickiego) oraz państwa rzymskiego kościelnego (nie mylić ze Świętym Cesarstwem Rzymskim). Zanim zdołaliśmy się dobrze zorganizować w państwo świeckie – w Królestwo Polskie, to zaraz po śmierci Bolesława Krzywoustego (a de facto Bolesława Śmiałego) nastąpiło rozbicie Polski na księstwa (rozbicie dzielnicowe).

Było to pierwsze ostrzeżenie, że istnieją siły zewnętrzne zmierzające do unicestwienia Królestwa Polskiego (Polehickiego) oraz do eksterminacji Polaków – ex Lec[h]itów. Można nawet postawić hipotezę, że reorganizacja Królestwa Le[c]hii w Królestwo Polskie miała na celu doprowadzenie do upadku Królestwa Polskiego i eksterminacji jego mieszkańców, jak to się stało z mieszkańcami - Słowianami zamieszkującymi Ziemie nadreńskie i połabskie.

Rozbicie dzielnicowe A.D.1138 zniszczyło proces organizacji Królestwa Polskiego – ex Le[c]hickiego (konsolidacji Słowiańszczyzny) na około 200 lat.

Siły witalne Królestwa Polskiego (Pole[c]hickiego) okazały się jednak na tyle duże, że pod koniec XIII wieku, w roku 1295 Książę Wielkopolski - Przemysław II podniósł, dzięki arcybiskupowi gnieźnieńskiemu Jakubowi Śwince, Koronę Królestwa Polskiego, po czym... po niecałym roku, został zamordowany przez Brandenburczyków – Niemców.

Wówczas, aby uniknąć walk wewnętrznych, chaosu, a przede wszystkim kolejnego długiego Interregnum (okresu bezkrólewia) arcybiskup Jakub Świnka w roku 1300 koronował na Króla Polski, Wacława II ówczesnego Króla Czech, z Dynastii Przemyślidów (nawiązanie do Dobrawy).

Było to bardzo dobre posuniecie, bo Królestwo Polskie, po krótkim interregnum (4 lata), zostało połączone z Czechami unią personalną Króla Czech (de facto Wacław II będąc Królem Czech i Polski i bardzo bliskim kontakcie dynastycznym z Królestwem Węgier) stał się Cesarzem Słowiańszczyzny, podobnie jak Bolesław Chrobry jako Król Polski i jednocześnie Książę Czech i Moraw).

Bardzo mądrym posunięciem politycznym był ślub w 1303 roku Wacława II z Elżbietą Ryksą, córką Przemysława II i Ryksy Szwedzkiej – związanych dynastycznie z Królestwem Polski, Szwecji i Danii.

Wacław II, panujący jako Król Polski przez pięć lat (1300-1305) zmienił administrację w Królestwie Polskim, wprowadzając urząd Starosty Powiatowego oraz wprowadził wyższą kulturę menniczą, poprzez emisję grosza praskiego opartego na srebrze.
Niestety, panowanie Wacława II było krótkie, a próba koronacji na Króla Polski następcy tj. syna Wacława II – Wacława III – Króla Węgier nie powiodła się, z uwagi na zabójstwo Wacława III w Ołomuńcu, przez ... Niemca, w drodze na koronację do Polski.
Tron Czech zajął wówczas syn Cesarza Niemieckiego Henryka VII – Niemiec - Jan Luksemburski (ten sam, który w roku 1331 planował rozbiór Królestwa Polskiego w przymierzu z Zakonem Krzyżackim), roszczący sobie pretensje do tronu Królestwa Polskiego.
Widać wyraźnie, jak wielkiemu zagrożeniu ze strony Niemiec zapobiegł Władysław Łokietek i Jego syn Kazimierz Wielki.

Po śmierci Wacława II zapanowało kolejne interregnum, tym razem 15-letnie, które przerwał swą koronacją Władysław Łokietek w roku 1320.

Władysław Łokietek musiał przede wszystkim bronić swojego tronu, więc trudno pisać o wprowadzanych wówczas reformach w Królestwie Polskim. Osiągnięciem Łokietka jest pokonanie Zakonu Krzyżackiego w sojuszu z Janem Luksemburskim w Bitwie pod Płowcami w roku 1331 (o czym wyżej), co uratowało ledwo, co odrodzone Królestwo Polskie.

Pamiętamy Łokietkowi organizowane przez niego Zjazdy możnowładców i rycerstwa małopolskiegoo oraz wielkopolskiego w Chęcinach, w latach 1310, 1318, 1331, 1333, z których dwa ostatnie, można uznać za zalążki Sejmu Walnego. **Było to około 700 lat temu!**

Dopiero syn Władysława Łokietka, Kazimierz Wielki zajął się na poważnie reformami w Królestwie Polskim. Wprowadził Urząd Starosty Generalnego (o czym wyżej). Zreformował sądownictwo Statutami Piotrkowsko-Wiślickimi. Jako pierwszy monarcha na Świecie wprowadził dwuinstancyjność sądów oraz instytucję Sądu Najwyższego. **Zreformował organizację miast i biskupstw.** Zbudował linię wertykalną zamków królewskich od Krakowa do Kruszwicy oraz horyzontalną od Międzyrzecza do Sandomierza i dalej na wschód, by móc szybko przemieszczać się po Terenie Królestwa, w zależności od kierunku zagrożenia.

Jako jeden z pierwszych polskich monarchów większą wagę przykładał do dyplomacji niż do wojny. Zorganizował w Krakowie Zjazd Europejskich Monarchów i Książąt w roku 1364. Można bez przesady przyjąć, że była to pierwsza Konferencja Pokojowa w Europie. Wprowadził Prawo Składu – bardzo mądry sposób dystrybucji towarów. Walczył z rozbójnictwem i korupcją polityczną. Oparł swe rządy na równowadze możnowładców i k'mieciów. Osiągnięcia Kazimierza Wielkiego są nieocenione.

Po śmierci Kazimierza Wielkiego zapanowała w Królestwie Polskim Dynastia Jagiellonów, od Władysława Jagiełły do Zygmunta Augusta (1386-1572) w trakcie, której:

- Powstaje unia personalna i realna Królestwa Polskiego z Wielkim Księstwem Litewskim.
- Powstaje instytucja Rady Królewskiej.
- Powstaje instytucja dwuizbowego Sejmu Walnego (Izba Poselska, Senat) w Piotrkowie (Sejm Walny roku 1468 lub roku 1493).
- Powstaje zunifikowana mennica.
- Powstaje samorząd terytorialny w postaci Sejmików Ziemskich różnego szczebla.
- Powstaje administracja terenowa – Wojewoda w Województwie, Starosta w Powiecie, Kasztelanowie w Miastach królewskich, etc.
- Statuty Jana Łaskiego z 1506 roku – konsolidacja praw królewskich i sejmowych w jednym dokumencie (protoplasta Metryki Koronnej – Dziennika Ustaw).
- Powstaje administracja wojskowa – Hetman Wielki Koronny, Hetmani Polni.
- Powstaje Flota Królewska z bazą w Pucku.
- Powstaje instytucja Trybunału Wielkiego Koronnego i Skarbowego (Piotrków – Radom – Lublin).
- Powstaje Urząd Podskarbiego Wielkiego Koronnego – protoplasta Ministra Skarbu.
- Powstaje Urząd Kanclerza Wielkiego Koronnego – Jan Łaski.
- Konfederacje antykrólewskie jako prawo sprzeciwu obywatelskiego (szlacheckiego) wobec wiarołomnego władcy.
- Wiele innych reform.

Po śmierci Zygmunta Augusta (1572) jako pierwsza monarchia świata wprowadzamy urząd elekcyjnego, a nie dziedzicznego króla (z próbą zachowania praw dynastycznych kobietom, podobnie jak to miało miejsce z Królem Jadwigą i Anną Jagiellonką).

- Wprowadzamy spisane zasady panowania króla – *Pacta Conventa - Artykuły Henrykowskie*.
- Możliwy sprzeciw obywatelski przeciwko Królowi poprzez antykrólewskie konfederacje.
- Reformy wojskowe.

Za czasów Dynastii Wazów:

- Unia Brzeska – połączenie Cerkwi prawosławnej z Kościołem łacińskim.
- Dalsze reformy wojskowe. Większa rola artylerii oraz taktyki wojennej.
- Pojawia się po raz pierwszy Rada Senatu jako substytut Sejmu Walnego (czasy potopu szwedzko-brandenburskiego).
- Nieudana próba zapobieżenia *interregnum* w postaci elekcji vivente rege (de facto próba określenia zasad sukcesji tronu), o czym wyżej.
- Formalna abdykacja króla (Jana II Kazimierza).
- Zwiększona rola Rady Królewskiej – Rady Senatu.
- Senatorowie rezydenci (rotacja) przy boku króla.
- Instytucja Metryki Koronnej – rejestracja ważnych dokumentów państwowych w oficjalnym rejestrze Królestwa Polskiego.
- Pierwsza polska gazeta pisana – „Merkuriusz Polski Ordynaryjny" – 1661.
- Instytucja Rady Wojennej.
- Konfederacje antykrólewskie.

Królowie elekcyjni: Wiśniowiecki, Sobieski:

- Zwiększająca się rola Sejmików Ziemskich oraz Sejmu Walnego.
- Konfederacje antykrólewskie i prokrólewskie.

Królowie elekcyjni: August II Wiarołomny, August III Gnuśny z krótkimi, dwukrotnymi - nieudanymi antysaskimi panowaniami Stanisława I Mądrego Leszczyńskiego:

- Zmniejszenie roli Sejmików Ziemskich oraz Sejmu Walnego.
- Konfederacje antykrólewskie i prokrólewskie.
- Zwiększona rola Rady Senatu.
- Walna Rada jako substytut Sejmu Walnego oraz Rady Senatu.
- Demoralizacja Polaków, korupcja, nepotyzm, kosmopolityzm, pijaństwo, rozwiązłość.
- Loże masońskie, okultyzm.

Król Stanisław August Poniatowski (1764-1795):

- Zwoływał Rady Senatu dwa razy w tygodniu przy drzwiach zamkniętych.
- Powołał Rząd i Posiedzenia Rządu, rozumiane jako cykliczne konferencje Króla z Ministrami.
- Twórca Kancelarii Królewskiej oraz stałej służby dyplomatycznej.
- Wprowadził tzw. Cła Generalne.
- Zwolennik „synodów katolickich".

- Twórca pojęcia Praw Kardynalnych oraz Materiae Status (materie państwowe, które wymagały zgody wszystkich Posłów – podatki, wojsko, sojusze wojskowe, wypowiadanie wojny, zawieranie pokoju, sprawy monetarne, zmiana zasad sejmikowania i sejmowania, tworzenie nowych urzędów, zwoływanie pospolitego ruszenia, nadawanie szlachectwa w tym obcokrajowcom (indygenat).
- Reaktywacja Sejmików Ziemskich oraz Sejmów Walnych.
- Powołanie do życia Komisji Edukacji Narodowej.
- Powołanie do życia Mennicy Królestwa Polskiego. Reforma monetarna.
- Próba reform skarbowych.
- Próba reform wojskowych.
- Próba zawierania sojuszy międzynarodowych.
- Powołanie Tymczasowej Rady Stanu i Rady Nieustającej.
- Powołanie do Życia Szkoły Rycerskiej.
- Próba zredagowania Kodeksu Cywilnego (Kodeks Andrzeja Zamoyskiego).
- Zwołanie pierwszego na świecie Sejmu Walnego Konstytucyjnego (1788-1792).
- Koncepcja Sejmu Walnego Konstytucyjnego, który na 25 lat uchwala prawa kardynalne o randze konstytucji.
- Uchwalenie Konstytucji z 24 marca A.D.1791 o Sejmikach Ziemskich – pierwsza na świecie Ordynacja Wyborcza w randze Konstytucji.
- Uchwalenie Konstytucji z 13 maja A.D.1791 o Sejmach Walnych Zwyczajnych i Nadzwyczajnych (Konstytucyjnych) zwoływanych, co 25 lat.
- Uchwalenie monarchii dziedzicznej ze wskazaniem Dynastii Panującej. Konstytucja z 3 maja A.D.1791 „O Formie Rządu".
- Uchwalenie religii panującej.

FORMA A TREŚĆ USTROJU PAŃSTWA

W obecnych czasach, mimo sprzyjających okoliczności bardzo niewielu Polaków zajmuje się teoretycznym zagadnieniem formy ustrojowej Polski.

Co najmniej od 2006 roku zajmowaliśmy się z żoną problemami ustrojowymi powołując do życia Fundację im. Króla Stanisława Leszczyńskiego „QUOMODO" (www.quomodo.org.pl).
Uważaliśmy, wówczas i uważamy obecnie, że Polska od zawsze (Jan Ostroróg) była w awangardzie ustrojowej państw na Świecie.
Jednym z najwybitniejszych teoretyków prawa ustrojowego (architektury państwa) jest Król Polski Stanisław I Mądry Leszczyński, który m.in. w dziele „*Głos wolny wolność ubezpieczający*" zawarł konstrukcję

nowoczesnego państwa, jakby wytyczne do przewidywanego Sejmu Walnego Konstytucyjnego, który miał dopiero miejsce po Jego śmierci w roku 1767, w latach 1788-1792.

Problemem organizacji ustrojowej państw od zawsze, było zagadnienie szybkiej ale nierewolucyjnej transformacji ustrojowej i przebudowy urzędów.
Najlepszy, bowiem kierowca niewiele zrobi, gdy pojedzie zdezelowanym pojazdem; niewiele zrobi kucharz bez dobrego pieca, żołnierz bez dobrego uzbrojenia i sprawnej organizacji wojska, etc.
Ważne jest nauczanie, ale nie mniej ważna metodyka nauczania: jak ma wyglądać sala lekcyjna, ilu uczniów, koedukacja, tak czy nie, sposób oceniania, sposób karania, jak długo ma trwać jednostka lekcyjna, jak sprawdzać wiedzę uczniów i studentów, podręczniki i metodyka ich pisania, jakie przedmioty w danej szkole, etc., etc., etc.
Rodzi się, więc pytanie: czy ważna jest forma nauczania czy tylko treść?

Podobnie jest w państwie. Ważna jest forma czy treść?

Obecne organizacje państw mają swój rodowód w większości XX wieczny, gdy rodziły się tzw. demokracje liberalne (masońskie).

Generalnie, organizacje dzisiejszych państw sprowadzają się do:

- koncesji partyjnych – koncesji na rządzenie wydawanej określonej grupie osób – prezesom partii politycznych przez deep state;
- fasadowych wyborów nadzorowanych przez deep state;
- dwuizbowych parlamentów nadzorowanych przez prezesa i prezesów kontrolowanych przez deep state;
- wybieralnego w fasadowych wyborach Prezydenta (fasadowego) określanego przez deep state;
- króla lub królową wkomponowanego w formułę demokracji – pozostały tylko te monarchie i dynastie, które zgodziły się na tolerowanie deep state;
- silnych służb specjalnych – bezpośrednich przedstawicieli deep state;
- dyspozycyjnych mediów – z koncesjami od deep state;
- fasadowego Trybunału Konstytucyjnego;
- Rządu konstruowanego przez koncesjonowane partie i ich prezesów za zgodą deep state;
- dwuinstancyjnych Sądów z Sądem Najwyższym – sędziowie nominowani za zgodą deep state przez fasadowego Prezydenta pochodzącego z koncesjonowanej partii politycznej;

- prokuratury i policji w dyspozycji partii rządzących, kontrolowanych przez prezesów pod nadzorem deep stete;
- etc.

Jak widać z powyższego, państwami XXI wieku rządzi de facto deep state.

Co lub kto to jest „deep state" i dlaczego ma taką władzę?

Naszym zdaniem może być to grono osób lub nawet jeden człowiek wydelegowany na dane państwo, który reprezentuje emitenta pieniądza krajowego.

Zwróćmy uwagę, że w Konstytucji III RP nie ma Urzędu Mennicy Państwowej z Mincmistrzem na czele.
Jest za to Narodowy Bank Polski z uprawnieniami wyłącznie emisji pieniądza papierowego, czyli de facto Urząd ds. zapewniania gotówki w bankomatach i bankach.

Ktoś scedował emisję pieniądza elektronicznego na nieokreślony podmiot – który jest właśnie tym *deep state*. Nie wyznaczenie organu odpowiedzialnego za emisje pieniądza elektronicznego nie oznacza, że takiego urzędu nie ma. Jest to organ pozakonstytucyjny z siedzibą gdzieś w Świecie, który z zewnątrz decyduje o emisji polskiej elektronicznej złotówki. Taki wirtualny „mincmistrz" ma uprawnienie emisji elektronicznego pieniądza w ramach wzrostu gospodarki. Oznacza to w praktyce, że taki wirtualny „mincmistrz" okrada Polaków z wypracowanego przyrostu dochodu narodowego, wyrażonego w pieniądzu. Przyrost tej gotówki należy, bowiem, co oczywiste, do Narodu Polskiego, do wszystkich tych, którzy przyczynili się do tego wzrostu. Jest to swoista Dywidenda Narodowa.

Za czasów Króla Zygmunta Starego na podstawie Traktatu Mikołaja Kopernika „*O Monecie*" zredagowana została (chyba pierwsza na Świecie) Ordynacja Mennicza, która przewidywała kierowanie nadwyżek emisyjnych do Skarbu Królestwa (nie mylić ze skarbem królewskim) i która to nadwyżka miała być kierowana na wojsko. Było to samofinansowanie Sił Zbrojnych, które rosły proporcjonalnie do wzrostu gospodarczego państwa i przyrostu gotówki, nie zmuszając Obywateli – Poddanych do płacenia podatków na wojsko.

Obecnie te skradzione Polakom nadwyżki finansowe wirtualny „mincmistrz" kieruje do „swoich" zaprzyjaźnionych banków komercyjnych na określony procent, a te wybrane banki finansują wybrane

przedsiębiorstwa. Część pieniędzy emisyjnych (darmowych) jest zapewne kierowana bezzwrotnie do fundacji typu Sorosa, by utrwalać ustrój danego państwa, a nawet go „ulepszać" w kierunku zniewolenia niepokornych narodów.

Deep state – „wirtualny mincmistrz" mając w ręku nieograniczone możliwości emisji pieniądza może tymi pieniędzmi rządzić Światem, a na pewno państwami, które nie mają własnej emisji pieniądza elektronicznego. To tak jakby ktoś dysponował zasobem tlenu na Ziemi.

Rodzi się pytanie: jak odzyskać suwerenność monetarną?

1. Można to zrobić w prosty sposób: przejść w 100% na gotówkę! Jest to jednak trudne i prawie niewykonalne!
2. Trzeba uchwycić pełną kontrolę nad pieniądzem emitowanym przez wirtualnego „mincmistrza", zlokalizować go i uznać jego zastrzyki finansowe (poszczególne emisje) za udzielony mu oprocentowany kredyt. Czyli trzeba ucywilizować kradzież elektronicznej gotówki, zamieniając ją na oprocentowaną pożyczkę (lokatę). Następnie, trzeba ten dług publikować według konkretnego podmiotu.
3. Trzeba uwzględnić zagadnienie emisji pieniądza w Konstytucji i ustalić zasady emisji pieniądza elektronicznego przez obce podmioty np. dawanie koncesji na określonych zasadach (wynagrodzenie dla emitenta ale nie zabór przyrostu gotówki). Trzeba powołać organ „Mennica Narodowa" i Urząd „Mincmistrza", który na początku musi monitorować emisję pieniądza z zewnątrz, a docelowo przyjmować w 100% emitowane środki z zewnątrz, z potrąceniem wynagrodzenia dla zewnętrznego emitenta.
W praktyce należy docelowo zablokować wszystkie rozproszone obecnie strumienie emisyjne, by mogły one płynąć tylko do Mennicy Narodowej, zarządzanej przez Mincmistrza.

Ktoś w tym miejscu powie: to taka upartyjniona Mennica Narodowa niewiele zmieni, bo jeszcze da większa władzę ekipie rządzącej.

Tu pełna zgoda!
Dlatego potrzebny jest odpowiedzialny Król!
Tylko Król działający pod kontrolą odpowiednich urzędów np. Rady Menniczej, Urzędu Kontroli Menniczej a te z kolei pod kontrolą Sejmu Walnego może sprawować nadzór nad Mennicą Narodową i emisją pieniądza.

Logiczne, że Sejm Walny nie może być upartyjniony (zakaz działalności partii politycznych), by w żadnym stopniu klika, jaką jest każda partia, nie mogła opanować Rady Menniczej, Urzędu Kontroli Menniczej czy Mennicy Narodowej.

Jak z powyższego widać: można się bawić w najgłupszą demokracje, ale pieniądze z emisji należy powierzyć ludziom odpowiedzialnym. Gdyby demokracja przejęła emisję pieniądza, dwu, trzycyfrowa inflacja byłaby normą!

Trzeba, więc uczciwie przyznać, że wirtualny „mincmistrz" choć jest złodziejem, zachowuje się racjonalnie i odpowiedzialnie, jak pasożyt, który nie chce śmierci „żywiciela". Wirtualny „mincmistrz" zwany deep state okrada nas tak, abyśmy nie umarli z głodu, bo wówczas proceder umrze wraz z żywicielem. Mało tego, nie zależy mu na całkowitej anarchii i upadku „żywiciela", bo żyje z przyrostu gotówki, związanej z przyrostem dochodu narodowego,
Wirtualny „mincmistrz" lubi też pożyczać nasze pieniądze „naszemu" Rządowi na pokrycie deficytu budżetowego, co jest swoistą pralnią pieniędzy (zamiana darmowej emisji pieniądza, należącej do Narodu Polskiego, na oprocentowany kredyt udzielony Rządowi czytaj Narodowi Polskiemu).
To tak jakby pracodawca nie wypłacał pracownikowi wypłaty (należnej regulaminowej premii) ale mu ją pożyczał.

Sprawę reformy skarbowej, menniczej należy powierzyć odpowiedniej osobie, zdeterminowanej do zmian.

Wracając do tytułu rozdziału: „Forma a treść" zwracamy uwagę, że bez zmiany FORMY państwa polskiego nie wyjdziemy z obecnej matni, w jakiej znalazła się III RP. Jest to bowiem cybernetyczny układ domknięty, w którym nie ma możliwości zmian ustrojowych, w kierunku suwerenności monetarnej, a bez suwerenności monetarnej, nie ma mowy o suwerenności, rozumianej powszechnie.
Kto ma władzę nad pieniądzem ma rzeczywistą władzę!

Dano 30 maja A.D. 2022 w Myszkowie, na Ziemi Korony Polskiej-Lehii; w Siódmym Roku Naszego Panowania.

Leh XI Wojciech Edward I Rex Electus Poloniae-Lehiae

WPIS Nr 31/05/2022
DO METRYKI KORONNEJ
z 30 maja A.D.2022

www.metrykakoronna.org.pl

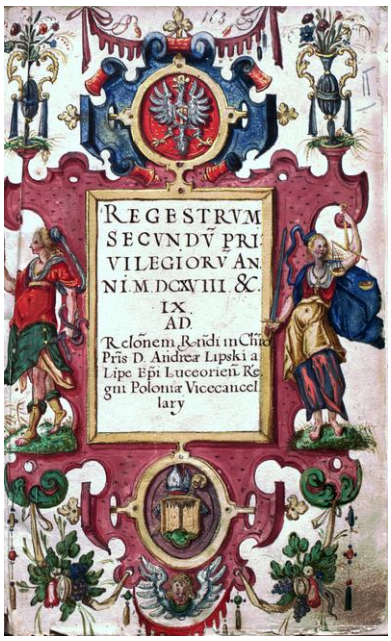

www.królpolski.org.pl

www.sejmwalny.org.pl

A.D.2020 - A.D.2033

Lata Łokietkowe

Lata Zjednoczenia Ziem Korony Królestwa Polskiego-Lehii

20 stycznia A.D.1320 – Koronacja Władysława Łokietka na Króla Polski po 244 latach od ostatniej koronacji Bolesława Śmiałego A.D.1076 (wyjąwszy koronację Przemysła II oraz Wacława II)

A.D.2022 - A.D.2025

Lata koronacyjne Bolesława Wielkiego Chrobrego

Lata Zjednoczenia Ziem Korony Królestwa Polskiego-Lehii

A.D.1025 – A.D.2025

Millenium koronacji
na Króla Polski
Bolesława Wielkiego Chrobrego

A.D.2022

Rok Mikołaja Kopernika
Monetarysty

500. rocznica

wygłoszenia przez Mikołaja Kopernika
na Sejmiku w Grudziądzu
Traktatu Politycznego o Monecie

„Monetae cudendae ratio"

21 marca A.D.1522

A.D.MMXXII